

Nogle certificeringsordninger er vidt udbredt i nogle lande, andre i andre lande. Eksempelvis er størsteparten af Finlands skove certificeret efter den store internationale ordning PEFC, mens der stort set intet er med den ligeledes internationale FSC. I andre lande, som f.eks. Polen, forholder det sig omvendt.

Der findes også mærker, der har en rent national udbredelse, f.eks. det malaysiske mærke MTCC.

Sådanne valg skal man ikke træffe på skrømt, men ud fra præcise og velbegrundede kriterier, der så vidt muligt støtter sig til international konsensus om grundelementerne.

Det arbejde er Miljøministeriet – i samarbejde med den rådgivende styregruppe – i fuld gang med. Den rådgivende gruppe – både erhvervets og de grønne organisationers repræsentanter – har bedt om, at denne fase i arbejdet gives ekstra tid, så både medlemmerne og andre berørte parter kan få god mulighed for at forholde sig til kriterierne inden de lægges fast. Det samme gælder naturligvis Ministeriets efterfølgende anbefalinger om brug af certificeringsordninger m.v.

Det ønske vil jeg naturligvis respektere, også selv om det betyder, at arbejdet med en revideret vejledning vil blive tilsvarende udskudt. Jeg kan til sammenligning oplyse, at den seneste Schroeder-regering i Tyskland arbejdede målrettet med sådanne kriterier i 3½ år uden at nå noget resultat. Og Tyskland har stadig ikke spillet ud med nogen kriterier. Holland har brugt endnu længere tid, og har heller ikke spillet ud endnu. Så lang tid vil vi ikke bruge herhjemme, men der vil godt kunne gå nogle måneder endnu, måske til ind i begyndelsen af det nye år.

Det betyder imidlertid ikke, at indkøberne ikke allerede nu kan gå målrettet efter at købe lovligt produceret træ. Vi arbejder med en trinvis model – og nu tager vi for al slags træ et første vigtigt skridt. Miljøministeriet offentliggør i dag en ny udvidet liste over de certificeringsordninger, der anerkendes som tilstrækkelige garantier for lovligt produceret træ. Der bliver tale om en midlertidig udmelding, hvor vi lægger os op ad den engelske, indtil vores eget arbejde med revidering af kriterier for »lovligt« og »bæredygtig« træ er færdigt. Sådanne vurderinger vil naturligvis også blive opdateret, hvis nye oplysninger begrundet dette.

Den nye liste vil blive et nyttigt værktøj for alle danske indkøbere, både offentlige og private, som gerne vil sikre sig lovligt produceret træ.

Det tredje punkt i 9-punkts-planen relaterer også til spørgsmål B. Det er, at vejledningen skal målrettes bedre til brugernes behov.

Behovet herfor kom tydeligt frem under evalueringen af vejledningen for tropisk træ. Det stod her klart, at der er behov for nye og mere målrettede tilgange til vejlednings- og rådgivningsindsatsen med flere praktiske eksempler og med fokus på de forskellige konkrete behov hos forskellige typer af brugere i forskellige indkøbssituationer.

Jeg er enig i styregruppens anbefalinger herom, og de vil også blive udmøntet, så snart det giver mening – dvs. når arbejdet med revision af kriterier m.v. er afsluttet. Det er vigtigt at kriteriarbejdet er på plads, for først da bliver der klarhed over, hvordan kravene vil kunne dokumenteres. Det er styregruppen enig med mig i.

Det fjerde punkt relaterer direkte til spørgsmål D og E. Det gælder min opfordring til brancheforeninger, indkøbsforeninger og andre interessenter til at fokusere på lovlighed og bæredygtighed ved køb af træ.

Det har jeg jo allerede gjort med lanceringen af 9-punkts-planen, og jeg ved, at der i branchen ses positivt på dette. Når det grundlæggende arbejde med udvikling af definitioner og kriterier er mere fremskredet, vil jeg derfor mødes med repræsentanter fra branchen for at høre nærmere om mulighederne. Jeg har allerede aftalt at mødes med Dansk Træforening og forventer også snart at mødes med andre brancherepræsentanter.

Det femte og sjette punkt i 9-punkts-planen relaterer sig til spørgsmål C. Det handler om opfordringer til ministerkolleger og borgmestre og om at styrke den generelle indsats for fremme af grønne og miljørigtige indkøb.

Finansministeriet kører for øjeblikket nogle store centraliserede udbud for statens køb af møbler og kontorvarer, herunder papir. Som forslagsstilleren selv var inde på under førstebehandling har møbelbranchen generelt ikke stillet store spørgsmålstegn ved om det anvendte træ har lovlig oprindelse. Jeg kan glæde forslagsstilleren med, at sådanne krav er indtænkt i de udbud, der kører nu, både for papir og for